

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 mei 2018 met nummer RvVb/A/1718/0837
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0232/A

Verzoekende partijen	1. de heer Frank DE WINTER 2. mevrouw Frieda JANS vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 18
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 december 2015 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 29 oktober 2015.

Verwerende partij heeft het administratief beroep van verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent van 20 juli 2015 niet ingewilligd.

Verwerende partij heeft aan de verzoekende partijen een verkavelingsvergunning geweigerd voor het verkavelen van een terrein op de percelen gelegen te 3020 Herent, Den Boomgaard zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie H, nummers 390 c2 en 390k.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

2.

De zaak wordt opgeroepen voor de openbare zitting van 7 juli 2017. Gezien blijkt dat de Raad van State op dat ogenblik op korte termijn uitspraak zal doen in het kader van de beroepen tot vernietiging van verzoekende partijen tegen de drie besluiten van de gemeenteraad van Herent van 23 juni 2015 met betrekking tot de zaak van de wegen (waarbij onder meer het tracé van de wegeninfrastructuur in de aanvraag niet wordt goedgekeurd), wordt de zaak in afwachting van de arresten van de Raad van State in voormelde procedures in voortzetting gesteld.

Na tussenkomst van het arrest van de Raad van State met nr. 238.750 van 4 juli 2017 wordt aan partijen de mogelijkheid geboden om een aanvullende nota neer te leggen met betrekking tot de gebeurlijke implicaties van dit arrest op voorliggende procedure.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 oktober 2017.

Advocaat Glenn DECLERCQ *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor verzoekende partijen. Verwerende partij verschijnt schriftelijk.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 25 februari 2015 (datum van het ontvangstbewijs) dient de gevolmachtigde van verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent een verkavelingsaanvraag in voor twee loten voor open bebouwing langs een nieuw aan te leggen wegenis.

De nieuwe wegenis wordt voorzien in het verlengde van de bestaande (doodlopende) wegenis van een op 14 maart 2011 vergunde verkaveling. Deze bestaande wegenis wordt evenwel begrensd door een onbebouwd lot (lot 9), dat eigendom is van een derde (NV Novus Projects) die deze verkaveling realiseerde (en niet behoort tot het openbaar domein), en dat paalt aan de te verkavelen eigendom van verzoekende partijen. De (wegenis in de) aanvraag heeft dan ook geen rechtstreekse aansluiting op de bestaande wegenis in de aanpalende (gerealiseerde) verkaveling.

2.

De percelen liggen volgens het gewestplan 'Leuven', vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, in woongebied.

3.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 april 2015 tot en met 8 mei 2015 worden twee bezwaarschriften ingediend.

De gemeenteraad van de gemeente Herent beslist in zitting van 23 juni 2015 respectievelijk dat *"het tracé van de wegeninfrastructuur niet wordt goedgekeurd"* en dat *"het voorgestelde rooilijnplan zonder voorwerp is"*, evenals om *"het ontwerp van technisch dossier voor de aanleg van nieuwe wegenis en gescheiden rioleringen in de verkaveling met bijhorend wegenisontwerp niet goed te keuren"*. Tegen voormelde drie beslissingen van de gemeenteraad wordt door verzoekende partijen middels drie afzonderlijke verzoekschriften van 20 augustus 2015 een beroep tot vernietiging ingesteld bij de Raad van State, die de beroepen bij arrest nr. 238.750 van 4 juli 2017 samenvoegt en verwerpt. De Raad van State overweegt onder meer het volgende:

" ...

14. Anders dan verzoekers dit zien betreft de bevoegdheid van de gemeenteraad voor de zaak van de wegen niet enkel de beoordeling van de technische aspecten van de door de aanvrager voorgestelde wegenis. Deze bevoegdheid omvat immers ook, en zelfs in de eerste plaats, het innemen van een standpunt over de noodzaak van een (trage) weg en de wenselijkheid van een bepaald tracé. Daarbij dient de gemeenteraad oog te hebben voor het

bestaande (trage) wegennetwerk en voor de wijze waarop de nieuwe (trage) wegen daarop zullen aansluiten.

15. De in dit middel geïllustreerde motivering luidt als volgt ...

Uit deze motivering blijkt dat de gemeenteraad het standpunt, zoals dit tot uiting komt in een Masterplan voor het betrokken binnengebied dat principieel werd goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen, tot het zijne maakt. Dit standpunt komt er op neer dat het omwille van de gewenste "maximale aansluiting op het bestaande wegennet" noodzakelijk is dat er een trage weg wordt voorzien die aansluit op de straat 's Herenwegveld en bijgevolg over verzoekers' achtergelegen perceel loopt. In de plannen van verzoekers is deze trage weg niet opgenomen en verzoekers bevestigen in hun laatste memorie dat zij geen ontsluiting naar 's Herenwegveld willen voorzien.

Het ontbreken van de noodzakelijk geachte trage weg is een motief dat wel degelijk verband houdt met de zaak van de wegen én volstaat om het bestreden weigeringsbesluit te dragen.

16. De conclusie is dat verzoekers er niet in slagen dit weigeringsmotief inzake het ontbreken van de trage weg te ontkrachten.

De kritiek die in het middel wordt geuit op de overige motivering van het bestreden besluit, betreft in dit licht een motivering waarvan de onwettigheid niet tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden.

...

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 20 juli 2015, in navolging van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, de verkavelingsvergunning:

“...

Zaak van de wegen

Het tracé van de weg wordt voorzien in functie van de ontsluiting van twee kavels voor vrijstaande ééngezinswoningen. ...

De gemeenteraad heeft in zitting van 23 juni 2015 het tracé van de weg geweigerd op basis van de volgende motivatie ...

Advies gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar

Behandeling van de bezwaarschriften

Eerste bezwaarschrift

1. Bezwaarpunt 1 is gegrond. De goedgekeurde en niet-vervallen verkavelingsvergunning dd. 14 maart 2011(ref. 2010/0006/01) stelt dat lot 9 in eigendom blijft van de verkavelaar en niet onder de openbare wegenis valt.

2. Bezwaarpunt 2 is onontvankelijk. De verkavelingsvergunning dd. 14 maart 2011 (ref. 2010/0006/01) is goedgekeurd en niet-vervallen en staat dus niet ter discussie.

3. Bezwaarpunt 3 is ongegrond. De bezwaarindiener gaat er verkeerdelijk van uit dat de verkavelaar een aanvraag indient voor perceel 390/X. Het dossier stelt echter dat de aanvraag enkel betrekking heeft op de percelen 390/K en 390/C. Het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een verkavelingsvergunning wordt in dit opzicht onderscheiden van de strijdigheden van de verkavelingsaanvraag met de ruimtelijke beoordelingsgronden en de overeenstemming met de voorwaarden uit de verkavelingsplicht (VCRO artikel 4.2.15, §3) zoals verder besproken.

Tweede bezwaarschrift

1. Bezwaarpunt 1 is gegrond. De gemeente Herent heeft, conform artikel 4.3.1, §2, eerste lid, een beleidsmatig gewenste ontwikkeling op het gebied voor ogen. Dit standpunt is kenbaar gemaakt in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en heeft Dhr. Dekrem Wilfried (gevolmachtigd door Dhr. en Mevr. De Winter —Jans) doorvertaling gekregen in een

stedenbouwkundige studie 'Masterplan — uitbreiding 's Herenwegveld', versie 8 mei 2014. Deze studie onderzocht diverse andere locaties en toonde aan dat mogelijke andere locaties met eenzelfde problematiek van private tuinen bezwaard werden. 23 maart 2015 heeft het schepencollege beslist om inrichtingsvoorstel 6 uit het masterplan principieel goed te keuren.

2. Bezwaarpunt 2 is ongegrond. Het bezwaar gaat voorbij aan het doel van een project-m.e.r.-screeningsnota. De doelstelling van het milieubeleid is de bescherming tegen verontreiniging en onttrekking, van mens en milieu, en in het bijzonder van de ecosystemen die van belang zijn voor de werking van de biosfeer en die betrekking hebben op de voedselvoorziening, de gezondheid en de andere aspecten van het menselijk leven. Niettegenstaande dient er in voorliggende aanvraag gemotiveerd te worden dat een verdere kwalitatieve insnijding van het binnengebied niet wordt gehypothekeerd.

3. De gemeente neemt akte van bezwaarpunt 3. Het schepencollege kan maar tot de afgifte van de verkavelingsvergunning overgaan nadat de gemeenteraad een beslissing over de wegen heeft genomen, en in overeenstemming met die beslissing. De gemeenteraad heeft in zitting van 23 juni 2015 beslist tot de weigering van de zaak van de wegen. Hierdoor kan voorliggende aanvraag niet worden vergund.

4. Bezwaarpunt 4 is gegrond. De bouwdichtheid, bouwtypologie en het schaal- en ruimtegebruik zijn niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

5. Voor de behandeling van bezwaarpunt 5 wordt verwezen naar de motivatie van bezwaarpunt 1.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

...

Functionele inpasbaarheid, visueel-vormelijke elementen en bouwdichtheid

De gewenste bouwdichtheid van 8 woningen per hectare wijkt af van de gemiddelde bouwdichtheid in de omgeving van 22 woningen per hectare. De bouwdichtheid is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Schaal- en ruimtegebruik

De gemeente Herent is geen voorstander van het ad hoc aansnijden van binnengebieden maar stelt dat een aanvraag moet passen binnen een totaalvisie op het binnengebied (masterplan). In voorliggend dossier wordt niet gemotiveerd of dat de betreffende verkaveling een verdere kwalitatieve invulling van het binnengebied in het gedrang brengt. Een verderzetting van de voorgestelde verkaveling getuigt niet van een kwalitatieve ruimtelijk invulling. De percelen zijn zeer ruimteverslindend, er is geen aandacht voor een trage verbinding met 's Herenwegveld en er wordt niet ingezet op collectieve groenvoorzieningen. Hiermee is de inrichting van het binnengebied naar schaal en ruimtegebruik niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening noch met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen op de binnengebieden.

Besluit van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

Gelet op de strijdigheid met de gewestelijke stedenbouwkundige verordening voor hemelwaterputten, infiltratie- en buffervoorzieningen;

Gelet op het gemeenteraadsbesluit dd. 23 juni 2015 tot weigering van de zaak van de wegen; Gelet op de onverenigbaarheid van voorliggende aanvraag met Inrichtingsvoorstel 6' van het 'Masterplan — uitbreiding 's Herenwegveld' versie 8 mei 2014, opgemaakt door D+A Consult nv, Meiboom 26 te 1500 Halle, principiële goedgekeurd door het schepencollege d.d. 23 maart 2015;

Gelet op artikel 4.2.15, §3 uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat stelt dat de verkavelaar ervoor dient te zorgen dat de in de verkaveling opgenomen loten kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut die vereist worden door het vergunningverlenende bestuursorgaan; dat tussen de verkaveling en de openbare wegenis een perceel ligt dat niet in eigendom is van de verkavelaar; dat de verkavelaar geen toestemming heeft tot een aansluiting van de voorzieningen van openbaar nut en dat de verkavelaar hierdoor niet kan voorzien in de voorwaarden zoals gesteld in artikel 4.2.15, §3;

Gelet op het openbaar onderzoek en de behandeling van de bezwaarschriften en dat bezwaarpunt 1 uit bezwaarschrift 1 en bezwaarpunt 1, 4 en 5 uit bezwaarschrift 2 gegrond werden bevonden;

Gelet op de beoordeling van de aanvraag op basis van de criteria als uitvoering van artikel 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening;

Overwegende dat de bouwdichtheid, bouwtypologie en het schaal- en ruimtegebruik getoetst werden aan de omgeving en dat deze aspecten niet in overeenstemming zijn met de goede ruimtelijke ordening.

...

4.

Tegen deze beslissing tekenen verzoekende partijen op 20 augustus 2015 administratief beroep aan bij verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 oktober 2015 om dit beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 29 oktober 2015 verklaart verwerende partij het beroep op 29 oktober 2015 ongegrond en weigert zij de verkavelingsvergunning:

“ ...

5.6 Beoordeling

...

d) Artikel 4.2.17.§2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat ...

De gemeenteraad van Herent heeft op 23 juni 2015 het tracé van de nieuwe weg geweigerd omwille van volgende redenen:

- Op basis van voorliggende gegevens kan niet worden ingeschat of deze aanvraag de verdere invulling en de aansluiting op de bestaande wegen hypothekeert;*
- Voorliggende verkavelingsvraag hypothekeert de kwalitatieve ontwikkeling van het binnengebied, zoals uitgewerkt in het inrichtingsvoorstel 6 van het 'Masterplan – uitbreiding 's Herenwegveld';*
- Dhr. W.Dekrem is niet door Novus gemachtigd om deze aanvraag in te dienen waardoor aan Novus ook geen lasten in kader van artikel 4.3.5, §4 VCRO op het vlak van wegruiming kunnen worden opgelegd. Hierdoor kunnen de loten niet aansluiten op een voldoende uitgeruste weg. Toekomstige stedenbouwkundige vergunningen zijn hierdoor onvergundbaar.*

Deze gemeenteraadsbeslissing werd door de aanvragers aangevochten bij de Raad van State. Desalniettemin is de aanvraag in strijd met artikel 4.2.17.§2. en komt ze niet in aanmerking voor vergunning. De wettigheid van deze gemeenteraadsbeslissing, de verkavelingsvergunning of de voorwaarden bij de verkavelingsvergunning van 2011 kunnen trouwens enkel op rechterlijk niveau beoordeeld worden. Het ligt niet in de beoordelingsbevoegdheid van een administratieve overheid om uitspraak te doen over de wettigheid van definitief geworden beslissingen waar reeds de nodige rechten zijn uit voortgevloeid.

e) Bij het verlenen van de verkaveling (14 maart 2011) aan NV Novus ten westen van voorliggend perceel is volgende voorwaarde opgenomen bij de vergunning: 'lot 9 blijft eigendom van de verkavelaar'. In de goedkeuring van het tracé van de weg op 9 februari 2010 staat onder meer: '...gelet op het grondplan en innameplan van de wegenis met een breedte van 8.00m en oppervlakte van 3a37ca dat na aanleg van de weg gratis overgedragen wordt aan de gemeente om ingelijfd te worden aan het openbaar domein.' Op het bijgevoegde verkavelingsplan is duidelijk te zien welke zone een oppervlakte van 3a37ca bestrijkt en dat het perceel 390X/deel geen deel uitmaakt van de over te dragen oppervlakte.

Het perceel 390X/deel (lot 9) werd niet overgedragen aan de gemeente om ingelijfd te worden in het openbaar domein.

Een bezwaarindiener stelt dat hij eigenaar is van het perceel 390X/deel en dat hij geen machtiging geeft aan de verkavelaar om te verkavelen op zijn perceel. In het aanvraagformulier wordt enkel gesproken van de kadastrale percelen 390K en 390C, terwijl in het grondplan van het ontwerp van de wegenis- en rioleringswerken wel degelijk ook perceel 390X/deel opgenomen is en noodzakelijk voor de ontsluiting van de ontworpen percelen. Het dossier bevat geen machtiging van de eigenaar van het perceel 390X/deel. Artikel 2§1, 2° van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een verkavelingsvergunning stelt echter dat als de aanvrager geen eigenaar van het goed is, een document waaruit blijkt dat de aanvrager door de eigenaar gemachtigd is in het dossier moet zitten. De aanvraag is dus onvolledig.

Artikel 4.2.15.§3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat de verkavelaar ervoor moet zorgen dat de in de verkaveling opgenomen loten kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut die vereist worden door het vergunningverlenende bestuursorgaan. Het perceel 390X/deel vormt dus een cruciaal element in de verkavelingsaanvraag, aangezien voorlopig alleen langs dit perceel kan aangesloten worden op een voldoende uitgeruste weg en bijhorende nutsvoorzieningen.

f) De gemeente Herent heeft de aanvraag onder meer geweigerd om reden dat het de kwalitatieve ontwikkeling van het binnengebied hypothekeert. Het ruimtelijke structuurplan van Herent voorziet in deze zone een bijkomende ontwikkeling in een sociaal woonaanbod met compact wonen. Artikel 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening legt de basisdoelstellingen van de ruimtelijke ordening vast, waarbij deze gericht is op een duurzame ontwikkeling waarbij de afwegingen ook ten behoeve van de toekomstige generaties worden gemaakt. Bij het voorzien van bouwkavels gelegen aan de rand van een binnengebied en hier gedeeltelijk ook in, dient steeds rekening gehouden te worden met een optimale ordening van dit binnengebied. Enkel voorstellen die kaderen in de globale ordening van het gebied kunnen aanvaard worden. In de praktijk zal dit nagenoeg steeds neerkomen op het vormen van minimaal een schets met mogelijke ontwikkelingsvisies voor het gehele binnengebied, zodat ook de wegenis optimaal kan voorzien worden.

Op 23 maart 2015 keurde de gemeenteraad een inrichtingsvoorstel (6) principieel goed, nadat de verschillende scenario's voor het gebied door een studie bureau werden onderzocht. Het voorstel met 15 duo- en 23 ééngezinswoningen heeft een dichtheid van 32 woningen per hectare. In het goedgekeurde inrichtingsvoorstel wordt de bestaande weg van de verkaveling 'Den Boomgaard' doorgetrokken in oostelijke richting, tot aan de pijpenkop van 's Herenwegveld. Ter hoogte van voorliggende verkaveling wordt nog een verbinding voorzien voor zachte weggebruikers in noordelijke richting naar een andere pijpenkop van de verkaveling 's Herenwegveld.

Het voorliggend verkavelingsontwerp voorziet een verlenging van een bestaande weg naar het oosten, in de richting van de pijpenkop van 's Herenwegveld. De wegenis komt overeen met een logische ontwikkeling van het binnengebied en eveneens met het goedgekeurde inrichtingsvoorstel. Ook de bebouwing langs de noord- en zuidzijde van de weg sluit aan bij de bebouwing in het inrichtingsvoorstel. De typologie van open bebouwing verschilt met de gesloten bebouwing in het inrichtingsvoorstel, maar brengt de ontwikkeling van het gebied geenszins in het gedrang. Er kan wel opgemerkt worden dat een verbinding voor zachte weggebruikers aangewezen is om de doorwaadbaarheid van het hele gebied te vergroten.

Er zijn dus twee opties voor het binnengebied, waarbij de ene optie voorziet in een sociale woonontwikkeling met een grotere dichtheid en de andere optie een ontwikkeling met grotere wooneenheden en een lagere dichtheid. Beide opties kunnen in deze omgeving overwogen worden.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de gemeenteraad heeft het tracé van de weg geweigerd;*
- er ontbreekt een machtiging van de eigenaar van perceel 390X/deel, hierdoor is het dossier onvolledig.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging - BELANG

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partijen omschrijven hun belang in hun verzoekschrift als volgt:

“ ...

11. Overeenkomstig art. 4.8.11, §1, 1° VCRO kan een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen worden ingesteld door de aanvrager van de vergunning ...

Verzoekende partijen hebben een verkavelingsvergunning aangevraagd voor het verkavelen van een stuk grond in 2 loten voor vrijstaande eengezinswoningen. De omstandigheid dat de aanvraag werd ingediend door hun gevolmachtigde landmeter Wilfried Dekrem doet hieraan geen afbreuk.

Verzoekers hebben als aanvragende partijen dan ook een evident belang om de bestreden beslissing houdende weigering van de verkavelingsvergunning door de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant aan te vechten.

...”

Zij betwisten de exceptie van belang van verwerende partij in hun wederantwoordnota als volgt:

“ ...

13. De verwerende partij roept in haar antwoordnota impliciet een exceptie in van onontvankelijkheid door te beweren dat verzoekende partijen geen belang zouden hebben bij het aanvechten van de deputatiebeslissing tot weigering van de verkavelingsvergunning, omdat de weigering decisisef was gesteund op de weigeringsbeslissing van de gemeenteraad inzake de zaak van de wegenis.

Verder verwijst de verwerende partij naar de zgn. volheid van bevoegdheid van de gemeenteraad inzake de zaak van de wegenis, ongeacht de aard van de vergunningsaanvraag, zodat de omstandigheid dat art. 4.2.17, §2 VCRO enkel betrekking heeft op verkavelingsaanvragen geen beperking dienaangaande meebrengt.

Deze beweringen van verwerende partij raken kant noch wal en zijn ook niet te begrijpen.

Vooreerst gaat het in deze wel degelijk om een verkavelingsaanvraag en niet om een andere vergunningsaanvraag, zodat de verwijzing in de antwoordnota naar de rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen inzake de volheid van bevoegdheid van de gemeenteraad overigens onder verwijzing naar de recente rechtspraak van de Raad van State ... volstrekt naast de kwestie is en zonder het minste belang.

Vervolgens dient er benadrukt te worden dat verzoekende partijen de gemeenteraadsbeslissing inzake de zaak van de wegen rechtstreeks hebben aangevochten bij de Raad van State, zaken gekend onder G/A 216.750/X-16.326 (tracé

wegeninfrastructuur), G/A 216.755/X-16.328 (technisch dossier) en G/A 216.753/X-16.327 (rooilijnplan) en dat in het verzoekschrift tot nietigverklaring gericht tegen de weigering van de verkavelingsaanvraag ingediend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen de wettigheidsgrievens tegen het gemeenteraadsbesluit werden hernomen met toepassing van art. 159 van de Grondwet.

De verwerende partij laat dit alles totaal onbesproken in de antwoordnota, aangezien de nota zich beperkt tot de bewering dat de deputatie beschikte over een gebonden bevoegdheid om de verkavelingsaanvraag te weigeren ongeacht de vraag of de beslissingen van de gemeenteraad al dan niet onwettig zijn, en dat verzoekende partijen daarom geen belang zouden hebben bij de vordering tot nietigverklaring, aangezien de deputatie hoe dan ook niets anders kon doen dan de aanvraag te weigeren.

De verwerende partij kan in dit betoog totaal niet gevolgd worden, omdat het behoort tot de essentie van de taak van de bestuursrechter om de wettigheid te onderzoeken van de bestreden vergunningsbeslissing, zonder dat het relevant is dat de auteur van de bestreden vergunningsbeslissing al dan niet een gebonden beoordelingsbevoegdheid zou hebben, wanneer met name het voorwerp van de beweerdte gebonden beoordeling zelf het voorwerp uitmaakt van wettigheidsgrievens, die nota bene zowel rechtstreeks voor de Raad van State als onrechtstreeks voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen door middel van de onwettigheidsexceptie worden aangevoerd.

Immers blijkt de uitslag van dat wettigheidsonderzoek met betrekking tot het voorwerp van de beweerdte gebonden beoordeling van onmiddellijke invloed te zijn op de al dan niet wettigheid van de bestreden vergunningsbeslissing.

Om diezelfde reden zijn de verwijzingen naar sommige arresten van de Raad voor Vergunningsbetwistingen inzake kritiek op overtollige middelen zonder het minste belang, aangezien eerst dat wettigheidsonderzoek met betrekking tot het voorwerp van de beweerdte gebonden beoordeling nog dient te gebeuren en de onwettigheid van de gemeenteraadsbeslissingen evidentierwijze de onwettigheid tot gevolg hebben van de bestreden weigeringsbeslissing omtrent de verkavelingsaanvraag.

Er is dan ook in het geheel geen sprake van enige kritiek op overtollige motieven.

Verzoekende partijen stellen vast dat de verwerende partij in gebreke blijft om de twee middelen ten gronde te bespreken. Uit dergelijke proceshouding moet afgeleid worden dat de verwerende partij de aangevoerde kritiek niet betwist, zodat verzoekende partijen voor het overige kunnen volstaan met uitdrukkelijk te verwijzen naar hun verzoekschrift tot nietigverklaring.

14. Verzoekende partijen zijn echter van oordeel dat het aangewezen is de uitslag af te wachten van voormelde procedures bij de Raad van State alvorens de onderhavige zaak te behandelen.

...

2.

Verwerende partij betwist het belang van verzoekende partijen in haar antwoordnota als volgt:

“ ...

Artikelen 2 en 42 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, bepalen ...

Ingevolge de artikelen 2 en 42 van het gemeentedecreet, beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid inzake de aanleg van nieuwe verkeerswegen, de tracéwijziging en de verbreding of opheffing ervan ...

Artikel 4.2.25 VCRO, bepaalt het volgende ...

Aangezien de gemeenteraad ingevolge de artikelen 2 en 42 van het gemeentedecreet bevoegd is voor de aanleg van verkeerswegen, dient de gemeenteraad ingevolge artikel 4.2.25 VCRO een beslissing te nemen inzake de aanleg van de wegen voordat een vergunning kan verleend, zoals in casu het geval is geweest.

Bovendien dient te worden gewezen op een arrest waarbij uw Raad uitdrukkelijk heeft gesteld dat er geenszins wordt geraakt aan deze bevoegdheid van de gemeenteraad en dat geen stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend voor een project dat de aanleg van nieuwe openbare verkeerswegen omvat, zonder een voorafgaande beslissing van de gemeenteraad omtrent die wegenis ...

Ongeacht de vraag of de beslissing van de gemeenteraad al dan niet onwettig is, kon de deputatie in casu niet anders dan de aanvraag te weigeren, gelet op de negatieve beslissing van de gemeenteraad inzake de wegenis. De deputatie beschikte m.a.w. slechts over een gebonden bevoegdheid om de verkavelingsaanvraag te weigeren.

Verzoekende partij heeft bijgevolg geen belang bij vordering tot nietigverklaring, aangezien de deputatie hoe dan ook niet anders kon dan de aanvraag te weigeren.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Verwerende partij stelt in essentie dat verzoekende partijen geen belang hebben bij hun vordering tot vernietiging, gezien de verkavelingsvergunning overeenkomstig artikel 4.2.25 VCRO noodzakelijk dient te worden geweigerd ingevolge de ontstentenis van een positieve beslissing van de gemeenteraad met betrekking tot de zaak van de wegen. Zij meent dat hieraan geen afbreuk wordt gedaan door de gebeurlijke onwettigheid van de beslissingen van de gemeenteraad van Herent van 23 juni 2015 met betrekking tot de zaak van de wegen, gezien de vereiste voorafgaande positieve beslissing van de gemeenteraad met betrekking tot de zaak van de wegen alsdan nog steeds niet voorligt.

2.

Het bestaan van het rechtens vereiste belang bij een beroep tot vernietiging raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht. Het belang waarvan verzoekende partijen voor de Raad blijk moeten geven om een (ontvankelijk) beroep tot vernietiging te kunnen instellen moet bestaan op het tijdstip van het indienen van hun beroep tot vernietiging, en moet worden behouden tot aan de uitspraak omtrent dit beroep.

Verzoekende partijen ontlenen hun belang in hun verzoekschrift uit het feit dat zij de aanvragers zijn van de geweigerde verkavelingsvergunning. Gezien de beroepen bij de Raad overeenkomstig (de toepasselijke versie van) artikel 4.8.11, §1, lid 1, 1° VCRO kunnen worden ingesteld door de aanvrager van de vergunning, beschikken verzoekende partijen in beginsel van rechtswege over een belang bij huidige procedure. Zij beogen daarmee (op termijn) alsnog een verkavelingsvergunning te verkrijgen.

3.

Artikel 4.2.25 VCRO luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van

de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Als de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid had, maar geen beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen, roept de provinciegouverneur op verzoek van de deputatie of de Vlaamse Regering, de gemeenteraad samen. De gemeenteraad neemt een beslissing over de zaak van de wegen en deelt die beslissing mee binnen een termijn van zestig dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.”

Overeenkomstig geciteerd artikel, dient er voorafgaandelijk aan de (gunstige) beslissing van de vergunningverlenende overheid omtrent een verkavelingsaanvraag die de aanleg omvat van nieuwe wegen (die een openbare of quasi-openbare bestemming kunnen krijgen) of de wijziging van bestaande wegen, noodzakelijk een beslissing van de gemeenteraad voor te liggen over ‘de zaak van de wegen’. Hieronder wordt het bepalen van het tracé van de wegen, alsook de uitrusting ervan verstaan. De gemeenteraad beschikt terzake (overeenkomstig de artikelen 2, lid 1 en 42, §§1 en 2 Gemeentedecreet van 15 juli 2005) over een volheid van bevoegdheid. Deze (decretaal bepaalde) volgorde van beslissen heeft tot doel om de exclusieve en autonome bevoegdheid van de gemeenteraad inzake de wegenis te vrijwaren ten opzichte van de vergunningverlenende overheid. Gezien de gemeenteraad terzake exclusief bevoegd is, dient haar betreffende beslissing te worden verstaan als een beslissing die de in de aanvraag voorgestelde wegenis (onvoorwaardelijk) goedkeurt.

4.

Het wordt door partijen niet betwist dat de vergunningsaanvraag van verzoekende partijen de aanleg omvat van wegenis in de zin van artikel 4.2.25, lid 1 VCRO, waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft. Het wordt evenmin betwist dat de gemeenteraad van de gemeente Herent op 23 juni 2015 met betrekking tot de zaak van de wegen respectievelijk besliste dat “*het tracé van de wegeninfrastructuur niet wordt goedgekeurd*” en dat “*het voorgestelde rooilijnplan zonder voorwerp is*”, evenals om “*het ontwerp van technisch dossier voor de aanleg van nieuwe wegenis en gescheiden rioleringen in de verkaveling met bijhorend wegenisontwerp niet goed te keuren*”. Derhalve lag er op het ogenblik van de bestreden beslissing (en tot op heden) geen ‘positieve’ beslissing voor van de gemeenteraad met betrekking tot de zaak van de wegen, zoals vereist door artikel 4.2.25, lid 1 VCRO.

5.

Verzoekende partijen betwisten de wettigheid van de respectievelijke gemeenteraadsbeslissingen van 23 juni 2015 met betrekking tot de zaak van de wegen, en verzoeken de Raad om deze beslissingen op basis van artikel 159 Grondwet buiten toepassing te laten. Zij stellen dat de onwettigheid van de betreffende gemeenteraadsbeslissingen, die overeenkomstig de bestreden beslissing een determinerend weigeringsmotief betreffen om hun verkavelingsaanvraag te weigeren, noodzakelijk impliceert dat de bestreden beslissing eveneens onwettig is.

Ongeacht de discussie inzake de wettigheid van de (drie) gemeenteraadsbeslissingen van 23 juni 2015 met betrekking tot de zaak van de wegen, blijft de vaststelling dat er vooralsnog geen positieve beslissing voorligt van de gemeenteraad van de gemeente Herent met betrekking tot de wegenis in de verkavelingsaanvraag van verzoekende partijen, zoals vereist door artikel 4.2.25, lid 1 VCRO. Indien de Raad zou oordelen dat de betreffende gemeenteraadsbeslissingen onwettig zijn en buiten toepassing moeten worden gelaten, zal verwerende partij de aanvraag overeenkomstig artikel 4.2.25, lid 1 VCRO derhalve nog steeds moeten weigeren, gezien er alsdan (opnieuw) geen gunstige beslissing zal voorliggen van de gemeenteraad over de zaak van de wegen.

In de rand hiervan weze opgemerkt dat het gebeurlijk buiten toepassing laten (in huidige procedure) van de betreffende gemeenteraadsbeslissingen omwille van hun onwettigheid geen afbreuk doet aan hun bestaan, terwijl de beroepen van verzoekende partijen bij de Raad van State tot vernietiging van deze beslissingen (waarbij verzoekende partijen dezelfde wettigheidsbezwaren aanvoerden als in huidige procedure) ondertussen reeds werden verworpen bij arrest van de Raad van State met nr. 238.750 van 4 juli 2017. De gemeenteraad is *in casu* dan ook in beginsel niet gehouden om een nieuwe (mogelijks positieve) beslissing te nemen over de wegenis in de verkavelingsaanvraag van verzoekende partijen. Gezien er reeds een beslissing over de zaak van de wegen voorligt, kan verwerende partij in beginsel evenmin toepassing maken van artikel 4.2.25, lid 2 VCRO, teneinde de gemeenteraad (die geen partij is in huidig geding) te verzoeken om een nieuwe (mogelijks positieve) beslissing te nemen over de zaak van de wegen.

6.

Gelet op voormelde overwegingen kan verwerende partij, na de gebeurlijke vernietiging van de bestreden weigeringsbeslissing door de Raad, niet anders dan de gevraagde verkavelingsvergunning opnieuw te weigeren. In die optiek kunnen verzoekende partijen geen voordeel halen uit een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing, zodat zij geen belang hebben bij hun beroep.

De exceptie van verwerende partij is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van verzoekende partijen

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 mei 2018 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE